

J E S E N

Valentin Cundrič

Nezastražen
je grad noči.
Ribnik ima livado
nerazsvetljeno.
Pozna ura bije
temno oznanilo.
Temno izročilo
roma od ušes do ušes.

Nezastražen
je gaj jeseni.
Gaj jeseni, ki je blizu zdaj,
zdaj daleč.
Blizu kakor dež nabrekel
in kakor petje
podzemeljsko.

Nezastražena je luna,
kriva sanj.
Nekaznovana.
Mirno kot megla
in hladno kakor sneg
si za nas izmišlja
nove muke.

L J U B E Z E N

Valentin Cundrič

Kot kragulj ti bom odnesel jagnje
iz blede noči.
Ne bom prizanesel lesi
ne čuvaju.

Ptice bo viškala
slonokoščena trava,
rože upogibala
bronasta lisica.

Z verigo bo rožljaj
veter ob jaslih planinske reke,
z verigo kot rdeči voli,
ki so izmučeni od velikega drevesa.

Kot kragulj ti bom odnesel jagnje
iz sive noči.
Staji in skali ob vhodu
ne bom prizanesel.

Ti boš pa gluha
za skednje pojoče,
za deklice, ki bodo ljubile
na temnih pridverjih.

Ti boš pa gluha
za hrzanje vozov
in slepa za belo vriskanje
v gaju novega jutra.

Kot kragulj ti bom odnesel jagnje
iz sive noči.
Ne bom mu prizanesel
z rano, ki jo le srp zada.

Drugo noč bom spet priletel
nad tvojo mlado čredo.
Svetila mi boš, izbirala žrtev
in sama nož ter prt prinesla.